

Naslov dokumenta: Besedilo zakona poslano Državnemu svetu
Naslov zakona: Zakon o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja
Klasifikacijska številka: 007-05 / 04 - 0007 / 0003
EPA zakona: 473 - IV
Kratica zakona: ZORSSZNM
Vrsta dokumenta: Poslano Državnemu svetu RS - 91. člen ustave
Datum dokumenta: 04.04.2006
Avtor: 22 - Zakonodajno-pravna služba
Naslovnik: DS - Državni svet Republike Slovenije
Povezave:

Vsebina:

DRŽAVNI ZBOR
REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka: 007-05/04-7/3
Ljubljana, dne 4. aprila 2005

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE JE NA SEJI DNE 4.4.2006 SPREJEL ZAKON O ODNOSIH REPUBLIKE SLOVENIJE S SLOVENCIM ZUNAJ NJENIH MEJA (ZORSSZNM) V NASLEDNJEM BESEDILU:

ZAKON

O ODNOSIH REPUBLIKE SLOVENIJE S SLOVENCIM ZUNAJ NJENIH MEJA (ZORSSZNM)

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

(1) Ta zakon ureja odnose Republike Slovenije s Slovenci, ki živijo zunaj njenih meja in določa pristojnosti, ki jih imajo na tem področju organi Republike Slovenije.

(2) Zakon ureja tudi status Slovencev brez slovenskega državljanstva in repatriacijo.

2. člen

(1) Slovenci in Slovenke (v nadaljnjem besedilu: Slovenci) zunaj Republike Slovenije so:

- Slovenci v zamejstvu (zamejski Slovenci; zamejci); to so pripadniki avtohtone slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah;
- Slovenci po svetu; to so zdomci in izseljenci, ki bivajo v sosednjih državah zunaj območja opredeljenega kot slovensko zamejstvo in v ostalih evropskih ter izvenevropskih državah.

(2) Slovensko zamejstvo so tista obmejna območja vseh štirih sosednjih držav, kjer prebiva avtohtono slovensko prebivalstvo.

3. člen

Zakon se nanaša na Slovence v zamejstvu in po svetu:

- z državljanstvom Republike Slovenije;
- s statusom Slovenca brez državljanstva Republike Slovenije;
- brez državljanstva Republike Slovenije in brez statusa.

4. člen

(1) Republika Slovenija spoštuje načelo Okvirne konvencije za varstvo narodnih manjšin in Evropske listine o regionalnih ali manjšinskih jezikih Sveta Evrope, da so narodne manjšine v Evropski uniji pomemben dejavnik sodelovanja med državami.

(2) Republika Slovenija podpira čezmejno sodelovanje med lokalnimi in regionalnimi oblastmi, v katerem je avtohtona slovenska narodna skupnost v sosednjih državah pomemben dejavnik.

II. TEMELJNA NAČELA

5. člen

(1) Slovenci v zamejstvu in po svetu so enakovreden del enotnega slovenskega naroda.

(2) Republika Slovenija je matična domovina vseh Slovencev zunaj njenih meja in tudi država zaščitnica avtohtonih slovenskih narodnih skupnosti v sosednjih državah.

6. člen

(1) Območja sosednjih držav, kjer prebiva avtohtona slovenska narodna skupnost, in Republika Slovenija tvorijo skupni slovenski kulturni prostor.

(2) Prizadevanje za ohranitev in okrepitev slovenstva v skupnem slovenskem kulturnem prostoru sodi med pglavitne naloge Republike Slovenije.

7. člen

Skrb za Slovence v zamejstvu in po svetu je neločljiv in bistven del zunanje politike Republike Slovenije.

8. člen

Republika Slovenija spremlja in se dejavno zavzema za izvajanje vseh dvostranskih in večstranskih mednarodnih pogodb, ki zadevajo tudi interese in pravice avtohtone slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah.

9. člen

Republika Slovenija skrbi za ohranjanje in razvoj slovenskega jezika in kulture, za ohranitev kulturne dediščine in narodne identitete med Slovenci v zamejstvu in po svetu.

10. člen

Republika Slovenija omogoča in pospešuje vključevanje zamejskih Slovencev v družbeno in politično življenje matičnega naroda.

11. člen

(1) Republika Slovenija podpira celovitost, subjektiviteto in avtonomnost avtohtone slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah in spoštuje organizirane oblike enotnega predstavništva posamezne skupnosti.

(2) V odnosih z avtohtono slovensko narodno skupnostjo v sosednjih državah Republika Slovenija uveljavlja državniški, demokratičen in partnerski pristop.

12. člen

Odnose s Slovenci zunaj njenih meja gradi Republika Slovenija na osnovi dolgoročne strategije ki se uresničuje:

- z institucionalnim povezovanjem na ravni organov in ustanov;
- z razvijanjem trajnostnih strategij za vsestransko krepitev slovenskih skupnosti v zamejstvu in po svetu;
- s finančno pomočjo.

III. NOSILCI

13. člen

Poglavitna nosilca sodelovanja med Republiko Slovenijo ter Slovenci v zamejstvu in po svetu sta:

- Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu in
- Komisija Državnega zbora Republike Slovenije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu.

14. člen

(1) Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu (v nadaljnjem besedilu: urad) je centralni organ državne uprave za področje odnosov med Republiko Slovenijo in avtohtono slovensko narodno skupnostjo v sosednjih državah ter med Republiko Slovenijo in Slovenci po svetu. Vodi ga minister brez listnice.

(2) Urad je posredno vključen v informacijsko mrežo Ministrstva pristojnega za zunanje zadeve.

(3) Urad lahko preko ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, daje diplomatskim predstavništvom in konzulatom Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: diplomatsko-konzularna predstavništva Republike Slovenije) pobude s področja svojega dela.

15. člen

Urad je pristojen za opravljanje nalog, ki se nanašajo na:

- Slovence v zamejstvu in po svetu;
- njihovo kulturno, prosvetno, gospodarsko in politično in drugo povezovanje z matično državo Republiko Slovenijo;
- informiranje na področju pravne zaščite;
- informiranje, svetovanje in pomoč posameznikom ter organizacijam Slovencev v zamejstvu in po svetu;
- spremljanje in usklajevanje dejavnosti ministrstev na področju sodelovanja s Slovenci v zamejstvu in po svetu;
- oblikovanje in izvajanje državne politike do Slovencev v zamejstvu in po svetu;
- izvajanje in načrtovanje finančnih podpor Republike Slovenije Slovcem v zamejstvu in po svetu;
- izvajanje in načrtovanje finančne podpore organizacijam civilne družbe v Sloveniji za sodelovanje s Slovenci v zamejstvu in po svetu ter na nadzor porabe javnih sredstev v teh organizacijah.

16. člen

(1) Komisija Državnega zbora Republike Slovenije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu (v nadaljnjem besedilu: komisija) je delovno telo Državnega zbora Republike Slovenije.

(2) Komisija je pristojna za opravljanje nalog, ki se nanašajo na:

- spremljanje stanja pri Slovencih v zamejstvu in po svetu;
- spremljanje sodelovanja organizacij civilne družbe s Slovenci v zamejstvu in po svetu;
- sooblikovanje politike Republike Slovenije na področjih, ki zadevajo Slovence v zamejstvu in po svetu;
- ustrezno vključevanje problematike Slovencev v zamejstvu in po svetu v zakone, kjer je to potrebno;
- zavzemanje za interese Slovencev v zamejstvu in po svetu pri sooblikovanju in sprejemanju državnih proračunov Republike Slovenije;
- sooblikovanje in predlaganje programov nacionalnega interesa na področju skrbi za Slovence v zamejstvu in po svetu;
- oblikovanje stališč do posameznih vprašanj s tega področja;
- informiranje Državnega zbora Republike Slovenije o splošnih in konkretnih problemih, s katerimi se srečujejo Slovenci v zamejstvu in po svetu;
- skrb za odpravljanje težav pri Slovencih v zamejstvu in po svetu ter upoštevanje njihovih mnenj in predlogov;
- spremljanje izvajanja politike Republike Slovenije do Slovencev v zamejstvu in po svetu s strani organov izvršne oblasti.

17. člen

O svojih aktivnostih pri izvajanju sodelovanja med Republiko Slovenijo ter Slovenci v zamejstvu in po svetu se urad ter Komisija Državnega zbora Republike Slovenije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu medsebojno obveščata.

18. člen

(1) Ministrstva, v okviru svojih delovnih področij, vzpostavljajo stike in razvijajo sodelovanja z organizacijami Slovencev zunaj Republike Slovenije.

(2) Dejavnosti ministrstev iz prejšnjega odstavka tega člena usklajuje urad.

(3) Ministrstva in drugi državni organi so dolžni urad sproti informirati o svojih dejavnostih na področju sodelovanja s Slovenci zunaj Republike Slovenije.

(4) Vloga pristojnih ministrstev kot nosilcev sodelovanja je opredeljena v posameznih poglavjih tega zakona, v posameznih področnih zakonih in podzakonskih aktih.

19. člen

V okviru svojih pristojnosti in možnosti vzpostavljajo stike in razvijajo sodelovanje z organizacijami Slovencev zunaj Republike Slovenije tudi ostali državni organi Republike Slovenije, organi lokalnih skupnosti, javni zavodi, verske skupnosti in organizacije civilne družbe.

20. člen

(1) Svet za Slovence v zamejstvu je stalno posvetovalno telo Vlade Republike Slovenije. Sestavljajo ga predstavniki državnih organov, institucij, političnih organizacij in organizacij civilne družbe iz Republike Slovenije in zamejstva.

(2) Svet za Slovence v zamejstvu zaseda najmanj dvakrat letno.

(3) Člane Sveta za Slovence v zamejstvu imenuje predsednik Vlade Republike Slovenije, ki tudi sklicuje in vodi seje sveta. Administrativno-tehnična opravila za Svet za Slovence v zamejstvu opravlja urad.

(4) Delovanje Sveta za Slovence v zamejstvu in njegovo sestavo v delu, ki se nanaša na člane Sveta iz Republike Slovenije določa poslovnik, ki ga sprejme Vlada Republike Slovenije.

(5) Člane Sveta za Slovence v zamejstvu, predstavnike Slovencev v zamejstvu, predlagajo predsedniku Vlade Republike Slovenije v imenovanje reprezentativne organizacije avtohtone slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah.

(6) Predsednik Vlade Republike Slovenije imenuje v Svet za Slovence v zamejstvu po štiri predstavnike avtohtone slovenske narodne skupnosti iz Avtonomne dežele Furlanije-Juljske krajine (Republika Italija) in Zvezne dežele Koroške (Republika Avstrija) ter po dva predstavnika avtohtone slovenske narodne skupnosti iz Zvezne dežele Štajerske (Republika Avstrija) in Železne županije (Republika Madžarska). Predsednik Vlade Republike Slovenije imenuje v Svet za Slovence v zamejstvu tudi dva predstavnika avtohtone slovenske narodne skupnosti na Hrvaškem, katere pripadniki prebivajo v sedmih županijah Republike Hrvaške, ki mejijo na Republiko Slovenijo, in na območju mesta Zagreb.

21. člen

Svet za Slovence v zamejstvu:

- oblikuje in Vladi Republike Slovenije predloži v sprejetje dolgoročno strategijo razvoja odnosov s Slovenci v zamejstvu;
- svetuje Vladi Republike Slovenije in njenim ministrstvom v okviru njihovih zakonitih pristojnosti, povezanih z delovanjem in položajem Slovencev v zamejstvu;
- sodeluje pri izdelavi drugih strateških dokumentov ter razvojnih programov;
- sprejema stališča do dogodkov, povezanih z delovanjem in položajem Slovencev v zamejstvu.

22. člen

(1) Svet za Slovence po svetu je stalno posvetovalno telo Vlade Republike Slovenije. Sestavljajo ga predstavniki državnih organov, institucij, političnih organizacij in organizacij civilne družbe iz Republike Slovenije in zdomstva ter izseljenstva.

(2) Svet za Slovence po svetu zaseda praviloma enkrat letno.

(3) Člane Sveta za Slovence po svetu imenuje predsednik Vlade Republike Slovenije, ki tudi sklicuje in vodi seje Sveta. Administrativno-tehnična opravila za Svet za Slovence po svetu opravlja urad.

(4) Delovanje Sveta za Slovence po svetu in njegovo sestavo v delu, ki se nanaša na člane Sveta iz Republike Slovenije določa poslovnik, ki ga sprejme Vlada Republike Slovenije.

(5) Člane Sveta za Slovence po svetu, predstavnike Slovencev po svetu, predlagajo predsedniku Vlade Republike Slovenije v imenovanje organizacije Slovencev po svetu.

(6) Predsednik Vlade Republike Slovenije imenuje v Svet za Slovence po svetu:

- štiri predstavnike Slovencev, živečih v evropskih državah, pri čemer sta dva predstavnika slovenskih izseljencev, živečih v državah nekdanje Jugoslavije;
- tri predstavnike Slovencev, živečih v Južni Ameriki, pri čemer sta dva predstavnika Slovencev živečih v Argentini;
- tri predstavnike Slovencev, živečih v Severni Ameriki, pri čemer sta dva predstavnika Slovencev živečih v Združenih državah Amerike, drugi pa predstavnik Slovencev, živečih v Kanadi;
- dva predstavnika Slovencev, živečih v Avstraliji;
- in enega predstavnika Slovencev, živečih v ostalih državah drugih celin.

23. člen

Svet za Slovence po svetu sodeluje pri oblikovanju in izvajanju politike ter strategije Republike Slovenije na področju skrbi za Slovence po svetu.

IV. OSNOVNA PODROČJA SODELOVANJA REPUBLIKE SLOVENIJE S SLOVENCMI ZUNAJ NJENIH MEJA

A. SODELOVANJE NA PODROČJU KULTURE

24. člen

(1) Urad v okviru svojih rednih programov skrbi tudi za kulturno sodelovanje s Slovenci zunaj Republike Slovenije, ohranjanje skupne kulturne dediščine ter za medsebojno izmenjavo dosežkov s tega področja.

(2) Urad pri pripravi razpisov za področje kulture in pri sprejemanju odločitev o financiranju pridobi strokovna stališča ministrstva, pristojnega za kulturo.

25. člen

(1) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, sklepa krovne bilateralne sporazume o sodelovanju v kulturi, izobraževanju in znanosti in iz njih izhajajoče izvedbene programe.

(2) Pri sklepanju bilateralnih sporazumov in programov se upoštevajo tudi interesi Slovencev, ki živijo v drugi državi pogodbenici.

26. člen

Arhiv Republike Slovenije vodi zbirno evidenco arhivskega gradiva v zamejstvu in po svetu, ki se nanaša na Slovenijo in Slovence.

27. člen

Javni arhivi v Republiki Sloveniji evidentirajo in izdelujejo vodnike ter druge pripomočke o arhivskem gradivu, ki je v zamejstvu in po svetu ter se nanaša na Slovenijo in Slovence.

28. člen

- (1) Republika Slovenija vzpodbuja nastajanje javnih ali zasebnih centrov (arhivskih, informacijskih, kulturnih, ekonomskih) v tistih državah, kjer živi večje število Slovencev.
- (2) V skladu z zakonodajo posamezne države slovenski center zbira in hrani izvorno zasebno arhivsko gradivo, ki je v tej državi nastalo in se nanaša na Slovenijo in Slovence.
- (3) Odgovorni za delo z arhivskim gradivom v centrih morajo upoštevati strokovna načela arhivske stroke in biti za delo ustrezno usposobljeni.
- (4) Skrb za strokovno izobraževanje in svetovanje ter strokovni nadzor opravlja Arhiv Republike Slovenije oziroma drugi javni arhivi v Republiki Sloveniji.

29. člen

V državah, kjer slovenski centri niso ustanovljeni, lahko javni arhivi Republike Slovenije in drugi evidentirajo izvorno arhivsko gradivo, ki se nanaša na Slovenijo in Slovence v teh državah, zbirajo reprodukcije tega gradiva in le izjemoma zbirajo izvorno arhivsko gradivo, v skladu s predpisi teh držav.

30. člen

- (1) Javni zavod Radiotelevizija Slovenija je dolžan v okviru svojih, s področno zakonodajo opredeljenih nalog, skrbeti za ustrezno obveščanje Slovencev v zamejstvu in obveščanje javnosti v Republiki Sloveniji o problematiki Slovencev v zamejstvu in po svetu.
- (2) Vsem zainteresiranim Slovcem zunaj Republike Slovenije, ki živijo na območju dosega satelitskega oddajanja oziroma sprejemanja signalov Radiotelevizije Slovenije, je ta

dolžna omogočiti sprejemanje svojih programov brez vsakršnih odškodnin, naročnin ali drugih oblik plačevanja.

31. člen

(1) Republika Slovenija podpira obveščanje na področju tiskanih medijev tako, da tiskanim medijem nacionalnega pomena za obveščanje Slovencev v zamejstvu in po svetu namenja ustrezno finančno podporo, ki omogoča njihovo izhajanje.

(2) Do podpore so upravičeni mediji, ki imajo status tiskanega medija nacionalnega pomena za obveščanje Slovencev v zamejstvu in po svetu.

(3) Kriteriji za pridobitev statusa tiskanega medija nacionalnega pomena so:

- vsebinski koncept;
- število naročnikov;
- izvajanje obveščanja Slovencev zunaj Republike Slovenije kot primarna dejavnost izdajatelja;
- čas dosedanjega izhajanja zadevnega tiskanega medija;
- drugi kriteriji, določeni z zakoni ali podzakonskimi akti.

(4) O pridobitvi in odvzemu statusa tiskanega medija nacionalnega pomena za obveščanje Slovencev v zamejstvu in po svetu odloča urad na podlagi izpolnjevanja kriterijev iz tretjega odstavka tega člena.

B. OHRANJANJE SLOVENSKEGA JEZIKA IN IZOBRAŽEVANJE

32. člen

(1) Republika Slovenija zagotavlja Slovencem v zamejstvu in po svetu pogoje za ohranjanje in učenje slovenskega jezika. V ta namen:

1. organizira v evropskih državah, kjer živijo slovenski izseljenci in zdomci dopolnilni pouk slovenskega jezika in kulture za otroke, mladostnike in odrasle ter omogoča štipendije za njihovo udeležbo na tistih šolah slovenskega jezika v Sloveniji, ki so namenjene poučevanju slovenskega jezika za Slovence zunaj Republike Slovenije;
2. zagotavlja finančna sredstva za plačevanje najemnin za učne prostore v krajih, kjer izvajanje slovenskega dopolnilnega pouka ni mogoče v javnih izobraževalnih ustanovah;
3. nudi v izvenevropskih državah pomoč pri pouku slovenskega jezika za otroke, mladostnike in odrasle:
 - v obliki strokovnega izpopolnjevanja učiteljev v Sloveniji in v tujini,
 - pošiljanja učbenikov in drugih učnih sredstev ter
 - delnega kritja materialnih stroškov, ki nastajajo pri pouku,
- zagotavljanja štipendij za udeležbo na tistih šolah slovenskega jezika v Sloveniji, ki so namenjene poučevanju slovenskega jezika za Slovence zunaj Republike Slovenije;

4. zagotavlja dodatno strokovno in jezikovno izpopolnjevanje učiteljev in vzgojiteljev, ki delujejo na slovenskih oziroma dvojezičnih vzgojno-izobraževalnih zavodih v zamejstvu in štipendije za udeležbo zamejskih otrok, mladostnikov ter odraslih na šolah slovenskega jezika v Sloveniji, ki so namenjene poučevanju slovenskega jezika za Slovence zunaj Republike Slovenije;
5. organizira strokovno poučne ekskurzije za učence in dijake;
6. vključuje zamejske šole v šolska tekmovanja in druge aktivnosti v Sloveniji;
7. podpira razvoj učenja slovenskega jezika na daljavo z uporabo sodobni informacijsko komunikacijskih tehnologij.

(2) Za uresničevanje nalog iz prejšnjega odstavka tega člena je zadolženo ministrstvo, pristojno za šolstvo in šport, ter ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo. Pri uresničevanju nalog iz tretje in četrte alineje prejšnjega odstavka tega člena sodeluje tudi urad. Izvajalci so javne in zasebne vzgojne institucije rednih izobraževalnih programov.

33. člen

Ministrstvo, pristojno za šolstvo in šport, preverja stanje in spodbuja mlajše generacije k učenju ter ohranjanju slovenskega jezika preko staršev, učiteljev in diplomatsko-konzularnih predstavništev Republike Slovenije.

C. ZNANOST IN VISOKO ŠOLSTVO

34. člen

(1) Slovenci s stalnim prebivališčem zunaj Republike Slovenije, ki imajo državljanstvo Republike Slovenije, Slovenci s stalnim prebivališčem zunaj Republike Slovenije, ki imajo status Slovence brez slovenskega državljanstva, in Slovenci zunaj Republike Slovenije brez državljanstva in brez statusa se lahko v izobraževalne programe javnih visokošolskih zavodov v Republiki Sloveniji vpisujejo pod ugodnejšimi pogoji, na način, ki ga določa zakon, ki ureja področje visokega šolstva.

(2) Določba iz prvega odstavka tega člena smiselno velja tudi za pridobivanje štipendij, namenjenih Slovincem zunaj Republike Slovenije.

(3) Podrobnejše pogoje in način dodeljevanja štipendij iz drugega odstavka tega člena določi minister, pristojen za visoko šolstvo.

35. člen

Republika Slovenija organizacijsko in finančno podpira:

- povezovanje in sodelovanje med Slovenci v zamejstvu in po svetu in subjekti v Sloveniji na področjih znanosti ter razvoja novih tehnologij;
 - vključevanje v tujini delujočih slovenskih strokovnjakov, mladih raziskovalcev in predavateljev v znanstveno-raziskovalne programe, ki jih izvajajo ustrezne institucije naše države;
 - mednarodna srečanja, ki omogočajo navezovanje stikov in projektov sodelovanja s slovenskimi znanstveniki v tujini;
- ustanavljanje in delovanje lektoratov slovenskega jezika na univerzah na območjih, kjer živijo večje skupnosti Slovencev zunaj Republike Slovenije.

36. člen

Raziskovalne institucije Republike Slovenije posvečajo posebno pozornost raziskovanju pretekle in sedanje družbene stvarnosti slovenskih skupnosti v zamejstvu in po svetu.

37. člen

Za izvajanje ključnih nalog na področju znanstveno-raziskovalnega in izobraževalnega sodelovanja s slovenskimi znanstveniki v tujini je pristojno ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo znanost in tehnologijo.

D. ŠPORT

38. člen

(1) Republika Slovenija v okviru sprejete področne zakonodaje zagotavlja pogoje za ohranjanje stikov s Slovenci v zamejstvu in po svetu na področju športa in spodbuja neposredno sodelovanje slovenskih športnih organizacij s športnimi organizacijami Slovencev v zamejstvu in po svetu.

(2) Na razpise ministrstva, pristojnega za šport, in drugih nevladnih ustanov se lahko prijavijo športne krovne organizacije, slovenska športna društva in posamezniki iz zamejstva in po svetu.

(3) Slovenci v zamejstvu in po svetu imajo v zadevah iz prvega in drugega odstavka tega člena enake pravice kot slovenski državljani.

39. člen

- (1) Sodelovanje z zamejskimi Slovenci poteka v obliki:
- prirejanja skupnih športnih srečanj;
 - organiziranja seminarjev za strokovne in vodstvene delavce;
 - pomoči pri organiziranju večjih športnih prireditev;
 - pošiljanja trenerjev za pomoč zamejskim športnim organizacijam za njihove člane vseh starostnih skupin in vseh športnih zvrsti.

(2) Stiki s Slovenci po svetu potekajo, poleg neposrednega sodelovanja med pristojnimi športnimi organizacijami, tudi v obliki izmenjave informacij, strokovnega gradiva in literature za področje športa ter prirejanja skupnih športnih srečanj.

40. člen

Za izvajanje ključnih nalog na področju sodelovanja s športnimi organizacijami Slovencev v zamejstvu in po svetu je pristojno ministrstvo, pristojno za šport.

E. GOSPODARSKO IN REGIONALNO SODELOVANJE

41. člen

Pri izvajanju mednarodnega gospodarskega in regionalnega sodelovanja je ena od prioritet Republike Slovenije poglobitev sodelovanja z gospodarskimi, kmetijskimi in ostalimi organiziranimi strukturami Slovencev v zamejstvu in po svetu.

42. člen

(1) Oblikovanje in izvajanje politike gospodarskega in regionalnega sodelovanja s Slovenci v zamejstvu in po svetu temelji na naslednjih medsebojno usklajenih dokumentih: Strategiji gospodarskega razvoja Slovenije, Strategiji regionalnega razvoja Slovenije, Državnem razvojnem programu, programskih dokumentih za EU, Programu ukrepov za spodbujanje podjetništva in konkurenčnosti, Strategiji trga dela in zaposlovanja, Strategiji Republika Slovenija v informacijski družbi in regionalnih razvojnih programih.

(2) Veljavni dokumenti razvojnega načrtovanja iz prejšnjega odstavka tega člena se uskladijo z določbami tega zakona.

43. člen

(1) Ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, in organ, pristojen za regionalni razvoj, določita izhodišča, cilje in namen, instrumente in način financiranja ukrepov za spodbujanje gospodarskega in regionalnega sodelovanja s Slovenci v zamejstvu in po svetu.

(2) Organ, pristojen za regionalni razvoj, pri izvajanju nalog, povezanih z oblikovanjem euroregij in drugih čezmejnih regionalnih razvojnih povezav, skrbi za obveščenost, vključitev in zagotavljanje interesov Slovencev v zamejstvu.

44. člen

(1) Vlada Republike Slovenije ima za področje gospodarskega sodelovanja s Slovenci v zamejstvu in po svetu posebno svetovalno telo, imenovano Razvojno poslovni svet za Slovence po svetu (v nadaljnjem besedilu: razvojni svet).

(2) Razvojni svet opravlja naslednje naloge:

- sprejema smernice in priporočila za gospodarsko sodelovanje s Slovenci v zamejstvu in po svetu;
- skrbi za spodbujanje gospodarskega sodelovanja s Slovenci v zamejstvu in po svetu;
- obravnava, daje pobude in vrednoti predloge dokumentov iz 42. člena tega zakona z vidika gospodarskega sodelovanja s Slovenci v zamejstvu in po svetu.

(3) Sestavo, organizacijo in način opravljanja nalog razvojnega sveta določi Vlada Republike Slovenije.

V. IZVAJANJE FINANČNE PODPORE

45. člen

(1) S finančno podporo pomaga Republika Slovenija vzdrževati strukture in dejavnosti Slovencev zunaj Republike Slovenije.

(2) Finančne podpore so lahko deležne tudi organizacije civilne družbe, ki v Republiki Sloveniji delujejo na področju povezovanja in skrbi za Slovence v zamejstvu in po svetu.

46. člen

(1) Glavnina finančne podpore Slovcem v zamejstvu in po svetu je zagotovljena s posebnima stalnima postavkama v rednem letnem proračunu Republike Slovenije.

(2) Postavki iz prvega odstavka tega člena se nahajata pri proračunskem uporabniku Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu.

47. člen

Postopek razdeljevanja sredstev določi Vlada Republike Slovenije z uredbo.

48. člen

(1) Pri razdeljevanju sredstev se upoštevajo analize, ocene, strategija ter interesi Republike Slovenije in potrebe, interesi, ocene ter predlogi Slovencev zunaj Republike Slovenije.

(2) Analize, ocene, interesi in potrebe iz prejšnjega odstavka tega člena se nanašajo na upravičenost posameznih prosilcev do finančnih podpor iz Republike Slovenije.

49. člen

(1) Vloga Sveta za Slovence v zamejstvu pri izvajanju finančne podpore avtohtoni slovenski narodni skupnosti v zamejstvu se določi z uredbo iz 46. člena tega zakona.

(2) Vloga Sveta za Slovence po svetu pri izvajanju finančne podpore slovenskim zdomcem in izseljencem se določi z uredbo iz 47. člena tega zakona.

50. člen

Možnost za pridobitev finančnih podpor iz Republike Slovenije imajo vsi Slovenci v zamejstvu, zdomci, izseljenci in njihovi potomci, kakor tudi vse njihove organizacije.

51. člen

Finančno podporo Republike Slovenije lahko prejme prosilec, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- da si z enkratnim dejanjem ali s trajno dejavnostjo prizadeva za materialno, socialno, politično, kulturno ali duhovno dobrobit pripadnikov slovenskega naroda zunaj Republike Slovenije oziroma za ohranitev in krepitev njihove slovenske identitete;
- da ima pozitiven odnos do povezovanja z matično domovino Republiko Slovenijo in
- da spoštuje postopke in obveznosti v zvezi z rabo proračunskih sredstev Republike Slovenije.

52. člen

(1) O tem ali prosilec izpolnjuje pogoje in merila za dodelitev finančne podpore Republike Slovenije presoja in odloča urad na podlagi določb uredbe iz 47. člena tega zakona.

(2) Izdane odločbe iz prvega odstavka tega člena veljajo izključno za tekoče proračunsko leto.

53. člen

Višina finančne podpore Republike Slovenije je odvisna od naslednjih meril:

- od izpričane vloge prosilca in njegovega pomena znotraj posamezne slovenske skupnosti;
 - od obsega in kakovosti delovanja;
 - od velikosti in razvejanosti strukture;
 - od načrtov delovanja;
 - od dejanskih stroškov in potreb;
 - od nujnosti zadev;
- od simbolne vrednosti enkratnega dejanja, trajnega delovanj ali materialnega pričevanja;
 - od višine finančne podpore, ki jo prosilec prejme z drugih virov.

54. člen

(1) Prejemnik podpore je dolžan finančna sredstva uporabljati namensko, zakonito, skladno z načrtom uporabe, ki je sestavni del prošnje za dodelitev podpore, in skladno z določbami tega zakona.

(2) Prejemniki finančne podpore so dolžni uradu v predpisanem roku predložiti natančna pisna poročila in dokazila o uporabi sredstev, tako kot je določeno z uredbo iz 47. člena tega zakona.

55. člen

Za zakonito in smotno izvajanje finančne podpore je odgovoren predstojnik urada.

56. člen

Urad je dolžan spremljati izvajanje finančne podpore in zbirati podatke o prispevkih, ki jih strukturam in dejavnostim Slovencev v zamejstvu in po svetu namenjajo ostali državni organi Republike Slovenije.

57. člen

Vsi državni organi Republike Slovenije, ki so v predhodnem letu del svojih proračunskih sredstev namenili tudi strukturam in dejavnostim Slovencev v zamejstvu in po svetu ali projektom, povezanim s Slovenci v zamejstvu in po svetu, so dolžni uradu posredovati natančne podatke o teh prispevkih najpozneje do konca meseca aprila tekočega leta.

VI. STATUS SLOVENCA BREZ DRŽAVLJANSTVA REPUBLIKE SLOVENIJE

58. člen

Republika Slovenija je matična domovina vseh Slovencev, zato tudi Slovincem brez slovenskega državljanstva na svojem ozemlju priznava poseben status, ki imetnikom zagotavlja posebne pravice in ugodnosti.

59. člen

- Status Slovenca brez državljanstva Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: status Slovencev brez slovenskega državljanstva) lahko pridobi tisti posameznik:
- ki je slovenskega rodu (slovenskega porekla);
 - ki je aktiven v organizacijah Slovencev zunaj Republike ali je aktivno povezan z Republiko Slovenijo;
 - ki ne pripada društvom, političnim strankam in drugim organizacijam, ki nasprotujejo mednarodnopravnim, ustavnim in zakonitim pravicam Slovencev v zamejstvu oziroma aktivno delujejo zoper ustavno ureditev Republike Slovenije in
 - kateremu državljanstvo Republike Slovenije ni bilo odvzeto po določbah zakona, ki ureja državljanstvo Republike Slovenije.

60. člen

Slovenski rod (slovensko poreklo) se dokazuje z izpiski iz rojstne matične knjige in drugimi ustreznimi dokazili.

61. člen

Ni pogoj, da predniki osebe, ki želi pridobiti status, izhajajo z območja, na katerem danes leži Republika Slovenija. Predniki osebe, ki želi pridobiti status, lahko izhajajo tudi iz zamejstva, zdomstva in izseljenstva.

62. člen

Do pridobitve statusa Slovenca brez slovenskega državljanstva so upravičene tudi mladoletne osebe.

63. člen

(1) Prosilec vloži vlogo za priznanje statusa na diplomatsko-konzularnem predstavništvu Republike Slovenije ali na uradu.

(2) Prosilec mora vlogi priložiti:

- pisno dokazilo o slovenskem rodu (slovenskem poreklu);
- pisno dokazilo o članstvu in aktivnostih v slovenskih organizacijah
ali
- pisno dokazilo o njegovih vezeh z Republiko Slovenijo;
- pisno izjavo, da ne pripada društvom, političnim strankam in drugim organizacijam, ki nasprotujejo mednarodnopravnim, ustavnim in zakonitim pravicam Slovencev v zamejstvu oziroma aktivno delujejo zoper ustavno ureditev Republike Slovenije.

64. člen

O pridobitvi statusa Slovenca brez slovenskega državljanstva odloča na prvi stopnji urad.

65. člen

(1) Urad izda odločbo o pridobitvi oziroma prenehanju statusa v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) Zoper odločbo urada je dovoljena pritožba v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, če ta zakon ne določa drugače.

(3) O pritožbi zoper odločbo urada odloča pritožbena komisija urada, ki deluje v senatu treh članov. Pritožbeno komisijo imenuje generalni sekretar Vlade Republike Slovenije.

(4) Zoper dokončno odločbo pritožbene komisije je dovoljen upravni spor. Zadeve so prednostne in nujne.

66. člen

(1) Oseba s statusom Slovenca brez slovenskega državljanstva ima v Republiki Sloveniji zagotovljene naslednje pravice:

- pravico do ugodnejših vpisnih pogojev, določenih s statuti visokošolskih zavodov;
- pravico do enakopravnega nastopa na natečajih za znanstvene projekte, financirane z javnimi sredstvi, kot kandidat za nosilca projekta ali kot kandidat za sodelavca v projektu;
- dostop do vseh javnih kulturnih dobrin, pod enakimi pogoji, kot veljajo za slovenske državljanke;
- pravico do vseh storitev javnih knjižnic, pod enakimi pogoji, kot veljajo za slovenske državljanke;
 - pravico do raziskovanja v javnih arhivih Republike Slovenije;
- možnost pridobitve statusa rednega člana Slovenske akademije znanosti in umetnosti;
 - možnost pridobitve vseh priznanj in odlikovanj Republike Slovenije;
- pravico do pridobitve lastninske pravice na nepremičninah pod enakimi pogoji, ki veljajo za državljanke Republike Slovenije;
 - prednost pri kandidiranju za prosto delovno mesto - ob izpolnjevanju pogojev za opravljanje objavljenega dela - pred ostalimi tujci; pri čemer so mišljeni tujci, ki niso državljanke držav članic Evropske unije.

(2) Pravico oseb s statusom Slovenca brez slovenskega državljanstva iz devete alineje prvega odstavka tega člena morajo spoštovati vsi delodajalci v Republiki Sloveniji.

67. člen

Druge pravice, ugodnosti in olajšave, ki jih lahko uveljavljajo osebe s statusom Slovenca brez slovenskega državljanstva in jih ta zakon ne navaja, določajo področni zakoni.

68. člen

Pravice iz tega zakona je mogoče uveljavljati izključno v slovenskem jeziku.

69. člen

Status Slovenca brez slovenskega državljanstva preneha:

- s smrtjo,
- s pridobitvijo državljanstva Republike Slovenije,
 - z odrekom,
 - z odvzemom.

70. člen

(1) Status Slovenca brez slovenskega državljanstva se odvzame, če oseba s svojim delovanjem škoduje interesom Republike Slovenije oziroma sramoti njeno ime in njene simbole ali če se naknadno ugotovi neresničnost navedenih oziroma ugotovljenih dejstev v dokazilih.

(2) Za delovanje, s katerim se škoduje interesom Republike Slovenije, se šteje:

- če oseba pripada organizaciji, katere aktivnost meri na rušenje ustavnega reda Republike Slovenije;
- če je oseba pogosti storilec kaznivih dejanj, ki se preganjajo po uradni dolžnosti, in prekrškov zoper javni red in mir;
- če oseba kot pripadnik tuje obveščevalne službe škoduje interesom Republike Slovenije ali če tem interesom škoduje s svojim delom v državnem organu ali organizaciji tuje države ali če tem interesom škoduje z drugimi dejanji.

VII. REPATRIACIJA

71. člen

(1) Repatriacija v pomenu tega zakona je tisto priseljevanje Slovencev v domovino, ki ga organizira in financira Republike Slovenija.

(2) Repatriacija iz prejšnjega odstavka se izvaja v skladu s predpisi, ki urejajo vstop, prebivanje in izstop tujcev iz Republike Slovenije, v kolikor določbe tega zakona ne določajo drugače.

(3) Poleg repatriacije v pomenu tega zakona podpira Republika Slovenija tudi druge oblike priseljevanja in vračanja slovenskih izseljencev in zdomcev ter njihovih potomcev.

(4) Načini podpore iz prejšnjega odstavka so določeni s posameznimi področnimi zakoni.

72. člen

(1) Po postopku repatriacije se v Republiko Slovenijo lahko priselijo Slovenci iz držav, za katere se ugotovi, da se nahajajo v hudi gospodarski in politični krizi in kjer so Slovenci izpostavljeni različnim pritiskom ter Slovenci, ki lahko doprinesejo k razvoju ter uveljavitvi Republike Slovenije.

(2) Odločanje o tem, kdaj je mogoče krizo v neki državi obravnavati kot hudo politično ali drugačno krizo je v pristojnosti ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve.

73. člen

Repatriacija v smislu prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona se financira iz proračuna in drugih virov.

74. člen

Urad je zadolžen za neposredno izvajanje repatriacije, razen za opravljanje zadev iz 83. in 84. člena tega zakona.

75. člen

Posameznik, ki se želi v Republiko Slovenije priseliti ali uživati spodbudo v smislu tega zakona, vloži prošnjo na uradu ali bližnjem diplomatsko - konzularnem predstavništvu Republike Slovenije in priloži priporočila ustreznih organizacij in inštitucij.

76. člen

(1) Odločbo o statusu repatriirane osebe izda urad.

(2) Odločba iz prejšnjega odstavka se posameznikom v tujino vroči v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(3) Odločba o statusu repatriirane osebe in z njo pridobljene pravice ter obveznosti stopijo v veljavo s prihodom posameznika v Republiko Slovenijo.

(4) Pravnomočna odločba, s katero je bil prosilcu priznan status repatriirane osebe, velja kot dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji.

(5) Status repatriirane osebe lahko traja največ 15 mesecev.

Po prenehanju statusa repatriirane osebe, posameznik ne more več ponovno zaprositi za status.

77. člen

(1) Oseba, ki ji je omogočeno, da se v Republiko Slovenijo priseli po postopku repatriacije, dobi status repatriirane osebe s pravicami, ki jih določa 65. člen tega zakona.

(2) Poleg pravic, ki jih določa 66. člen, ima oseba s statusom repatriirane osebe še pravico do:

- brezplačnega zdravstvenega varstva;
- pouka slovenskega jezika za ožje družinske člane repatriirane osebe. Pouk se organizira za osebe, ki ne obvladajo slovenščine v meri, potrebni za aktivno vključitev v slovensko okolje;
- pridobitve osebne delovnega dovoljenja, ki ga mora, na podlagi predložene pravnomočne odločbe o podelitvi statusa repatriirane osebe, izdati Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje.

(3) Za ožjega družinskega člana v pomenu tega zakona se šteje:

- zakonec oziroma izvenzakonski partner, če je zakonska oziroma izvenzakonska zveza obstajala že pred prihodom v Republiko Slovenijo,
 - mladoleten neporočen otrok,
- sorodnik v ravni vrsti repatriirane osebe, če so te osebe brez sredstev za preživljanje, odvisne od repatriirane osebe in jih repatriirana oseba preživlja.

(4) Sorodstveno vez dokazujejo ožji družinski člani z ustreznim potrdilom oziroma drugim ustreznim dokumentom, s katerim je to vez mogoče dokazati oziroma, iz katerega je ta vez razvidna.

A. POGOJI

78. člen

(1) O upravičenosti posameznih oseb do repatriacije odloča urad na podlagi mnenj in predlogov slovenskih diplomatsko-konzularnih predstavništev, slovenskih izseljenskih organizacij v Sloveniji in po svetu, slovenskih rimokatoliških misij in misij drugih verskih skupnosti.

(2) Po postopku repatriacije se v Republiko Slovenijo lahko priseli tisti posameznik slovenskega rodu, ki izpolnjuje pogoje iz 59. člena tega zakona in ni bil v Sloveniji ali v državi, katere državljan je, obsojen na zaporno kazen, daljšo od enega leta, za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, če je to dejanje kaznivo tako po predpisih njegove države kot tudi po predpisih Republike Slovenije.

(3) Izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka tega člena dokazuje upravičenec tako, kot je predvideno v 60. členu tega zakona ter s priporočili slovenskih diplomatsko-konzularnih predstavništev, slovenskih rimokatoliških misij in misij drugih verskih skupnosti. Izpolnjevanje

pogoja nekaznovanosti iz drugega odstavka tega člena dokaže upravičenec s potrdilom o nekaznovanosti oziroma neobsojenosti iz države, katere državljan je, oziroma z drugim ustreznim dokazilom.

79. člen

- (1) Za nastanitev repatriiranih oseb lahko Vlada Republike Slovenije ustanovi dom za priseljevanje.
- (2) Vlada Republike Slovenije v ustanovitvenem aktu določi upravljalca doma in vir njegovega financiranja.

80. člen

- (1) Repatriiranim osebam je v domu za priseljevanje zagotovljena osnovna oskrba v skladu s standardi, ki jih predpiše minister, pristojen za delo, družino in socialne zadeve, in obsega:
 - nastanitev in
 - prehrano.
- (2) Ožji družinski člani posameznika s statusom repatriirane osebe imajo možnost oskrbe v obsegu nastanitve in prehrane.

81. člen

- (1) Repatriirane osebe, ki razpolagajo s pomembnejšimi lastnimi sredstvi, prispevajo sorazmeren del stroškov za oskrbo.
- (2) Merila za odločanje o tem, kdaj je mogoče lastna sredstva opredeliti kot pomembnejša, določi ministrstvo, pristojno za delo, družino in socialne zadeve.

82. člen

- (1) Repatriirane osebe so upravičene do oskrbe v domu za priseljevanje za obdobje največ 15 mesecev.
- (2) Do sofinanciranja pod enakimi pogoji so upravičene tudi druge repatriirane osebe, ki niso nastanjene v domu za priseljence.

83. člen

(1) Posamezniki, ki imajo status repatriirane osebe, in njihovi družinski člani imajo do prenehanja statusa repatriirane osebe zagotovljeno brezplačno zdravstveno varstvo v obsegu, kot je zagotovljeno na podlagi obveznega zdravstvenega zavarovanja državljanov Republike Slovenije.

(2) Stroške za brezplačno zdravstveno varstvo iz prejšnjega odstavka tega člena pokriva Zavod za zdravstveno zavarovanje Republike Slovenije.

(3) Stroški, ki jih ima z zagotavljanjem brezplačnega zdravstvenega varstva iz prvega in drugega odstavka tega člena, se Zavodu za zdravstveno zavarovanje Republike Slovenije povrnejo iz vira, ki ga določa 73. člen tega zakona.

84. člen

(1) Repatriirane osebe, ki so brez dohodkov in drugih prejemkov ter zavezancev, ki so jih v skladu s predpisi Republike Slovenije dolžni in sposobni preživljati, so upravičene do denarne socialne pomoči.

(2) Kot dohodek in drugi prejemki iz prejšnjega odstavka se štejejo tisti, ki se po predpisih s področja socialnega varstva upoštevajo pri ugotavljanju upravičenosti do denarne pomoči.

(3) Pri ugotavljanju upravičenosti do denarne pomoči po tem zakonu se upošteva osnovni znesek minimalnega dohodka, določen s predpisi s področja socialnega varstva, in dohodek, ugotovljen na način, ki je s predpisi s področja socialnega varstva določen za ugotavljanje upravičenosti do denarne socialne pomoči, kolikor s tem zakonom ni določeno drugače.

(4) Višina denarne pomoči, merila in zahtevkov za denarno pomoč se določi v skladu s predpisi, ki urejajo začasno zaščito razseljenih oseb, kolikor s tem zakonom ni določeno drugače.

(5) O pravici do dodelitve denarne pomoči odloči pristojni center za socialno delo na območju prebivanja repatriirane osebe.

(6) Postopek za dodelitev denarne pomoči se začne na zahtevo repatriirane osebe.

(7) Zahtevek za denarno pomoč se vložijo na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za socialno varstvo.

(8) Pravica do prejemanja denarne pomoči iz prvega odstavka tega člena traja, dokler je repatriirana oseba brez dohodkov, vendar največ 15 mesecev od pridobitve statusa.

(9) Repatriirana oseba, ki se zaposli v Republiki Sloveniji, izgubi pravico do denarne pomoči.

(10) Sredstva začasne denarne pomoči se črpajo iz vira, ki je določen z 73. členom tega zakona.

85. člen

(1) Republika Slovenija dodeli starejšim repatriiranim osebam, ki so pomembnejše prispevale k ohranitvi in razvoju slovenstva in slovenske kulture v tujini, posebne trajne priznavalnine.

(2) Posebne trajne priznavalnine dodeli Republika Slovenija tudi učiteljem in učiteljicam slovenskega dopolnilnega pouka, ki za poučevanje niso prejeli plačila.

(3) Podrobnejši kriteriji za dodelitev trajnih priznavalnin ter višine priznavalnin se določijo z uredbo vlade.

86. člen

(1) Posameznikom, ki so s svojim delovanjem v tujini pridobili kvalifikacije vrhunškega strokovnjaka, pred zaposlitvijo v Republiki Sloveniji ni potrebno opravljati strokovnih ali drugih izpitov.

(2) Določba prejšnjega odstavka tega člena ne velja za strokovne in druge izpite, s katerimi se preverjajo specifična znanja, ki terjajo natančno poznavanje stanja v Republiki Sloveniji (npr. pravniški državni izpit, itd.).

(3) Ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, določi kriterije za priznavanje statusa vrhunškega strokovnjaka, določi strokovne in druge izpite iz prejšnjega odstavka tega člena in na podlagi predloga urada poda predhodno obvezujoče mnenje o obstoju omenjenih kriterijev za predlagane repatriirane osebe.

87. člen

Repatriirane osebe prijavijo začasno prebivališče na naslovu najete nepremičnine, pri sorodnikih, ki jim to omogočijo, pri dobrodelnih ustanovah oziroma izseljenskih organizacijah ali v domu za priseljevanje.

VII. ZBIRANJE IN VARSTVO OSEBNIH PODATKOV

88. člen

(1) Zaradi vodenja evidenc, spremljanja stanja in odločanja o pravicah in dolžnostih, določenih s tem zakonom, zbira urad osebne in druge podatke iz naslova podeljevanja statusa Slovenca brez slovenskega državljanstva, repatriacije in medijske oskrbe. Podatke pridobiva urad neposredno od oseb, na katere se ti podatki nanašajo, od diplomatsko-konzularnih predstavništev

Republike Slovenije, slovenskih izseljenskih organizacij v Sloveniji in po svetu, slovenskih rimokatoliških misij in misij drugih verskih skupnosti, organov samoupravnih lokalnih skupnosti, nosilcev javnih pooblastil ter od drugih oseb javnega prava.

(2) Podatke so dolžni organi iz prejšnjega odstavka tega člena, razen slovenske rimokatoliške misije in misije drugih verskih skupnosti, posredovati uradu brezplačno na njegovo zahtevo.

(3) Osebne podatke, s katerimi razpolagajo slovenske rimokatoliške misije in misije drugih verskih skupnosti, pridobiva urad po dogovoru o načinu posredovanja osebnih podatkov. Osebni podatki se uradu posredujejo na podlagi pisnih privolitvev posameznikov, na katere se nanašajo.

(4) Urad zbira, obdeluje, upravlja, posreduje in shranjuje osebne ter druge podatke, potrebne za izvajanje nalog urada, določenih s tem zakonom, v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov in mednarodnimi konvencijami o varstvu osebnih podatkov.

89. člen

Evidenca podatkov, ki se vodijo o osebah, ki so pridobile status Slovenca brez slovenskega državljanstva, vsebuje naslednje podatke:

- osebno ime;
- datum in kraj rojstva;
- naslov stalnega in/ali začasnega prebivališča;
- telefonsko številko, elektronski naslov;
- dosežena stopnja izobrazbe, pridobljen poklic, če prosilec s tem pisno soglaša;
 - državljanstvo;
 - številka in vrsta potne listine;
- datum prenehanja statusa Slovenca brez slovenskega državljanstva;
- druge podatke, ki so po tem zakonu potrebni za odločanje o podelitvi statusa.

90. člen

- Evidenca podatkov, ki se vodijo o osebah, ki so pridobile status repatriirane osebe, vsebuje naslednje podatke:
- osebno ime;
 - datum in kraj rojstva;
 - datum prihoda v Republiko Slovenijo;
 - o zaposlitvah, dohodkih ter drugih prejemkih repatriirane osebe za namene odločanja o njeni nastanitvi;
 - naslov začasnega prebivališča v Republikii Sloveniji;
 - vrsta in naslov zadnjega stalnega in/ali začasnega prebivališča repatriirane osebe pred prihodom v Republiko Slovenijo;
 - telefonsko številko, elektronski naslov;
 - dosežena stopnja izobrazbe, pridobljen poklic, če prosilec s tem pisno soglašaa;
 - državljanstvo;
 - številko in vrsto potne listine;
 - razlogi, zaradi katerih je oseba postala repatriirana oseba;
 - o socialnih prejemkih v času bivanja v Republikii Sloveniji;
 - o dodeljeni posebni priznavalnini iz 85. člena tega zakona;
 - osebna imena in naslovi začasnega prebivališča ožjih družinskih članov repatriirane osebe v Republikii Sloveniji;
 - o šolanju, jezikovnem izpopolnjevanju in izobraževanju ter o pridobljeni izobrazbi v Republikii Sloveniji.

91. člen

(1) Urad lahko za namene medijske oskrbe ali obveščanja o delovanju urada obdeluje seznam naročnikov osrednje revije za Slovence po svetu.

(2) Seznam naročnikov iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje podatke:

- osebno ime naročnika;
- datum in kraj rojstva naročnika;
- naslov stalnega in/ali začasnega prebivališča naročnika;
- telefonsko številko, elektronski naslov naročnika;
- transakcijski ali drugi ustreznii račun naročnika;
- davčno ali drugo ustrezno številko naročnika;
- podatke iz prejšnjih alinej o družinskih članih naročnika.

(3) Podatke iz prejšnjega odstavka urad pridobiva od naročnikov, na podlagi pisne privolitve pa jih lahko pridobi tudi od prosilcev za pridobitev statusa Slovenca brez slovenskega državljanstva. Za pridobitev pisne privolitve lahko urad uporabi podatke iz 89. člena tega zakona.

(4) Podatke iz drugega odstavka tega člena hrani urad trajno. Za namene statističnih raziskav se lahko uporabijo tudi brez pisne privolitve naročnika.

92. člen

(1) Osebni podatki iz evidence, namenjene podeljevanju Statusa Slovenca brez slovenskega državljanstva, se hranijo še pet let po smrti, odreku ali prenehanju statusa osebi, na katero se ti podatki nanašajo.

(2) Osebni podatki iz evidence, namenjeni repatriaciji, se hranijo pet let po prenehanju statusa repatriirane osebe.

(3) Po preteku rokov iz prvega in drugega odstavka tega člena se osebni podatki hranijo v Arhivu Republike Slovenije.

VIII. KAZENSKE DOLOČBE

93. člen

(1) Z globo od 500.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ne izpolni obveznosti iz devete alineje 66. člena tega zakona.

(2) Z globo od 200.000 do 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika.

(3) Z globo od 200.000 do 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 100.000 do 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

94. člen

(1) Za izvajanje in nadzor nad izvajanjem določb devete alineje 66. člena tega zakona je pristojen Inšpektorat Republike Slovenije za delo.

(2) Organ iz prejšnjega odstavka tega zakona lahko izreče globo za prekrške po tem zakonu v okviru razpona, predpisanega po tem zakonu.

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

95. člen

Strategijo iz 12. člena tega zakona oblikuje in sprejme Vlada Republike Slovenije najkasneje v dveh letih po uveljavitvi tega zakona.

96. člen

Drugi podzakonski akti, ki jih je treba izdati na podlagi tega zakona, se izdajo najpozneje v dvanajstih mesecih od začetka veljavnosti tega zakona.

97. člen

Do ustanovitve doma za priseljevanje iz 79. člena tega zakona, se organ, pristojen za izvajanje repatriacije, poslužuje ustreznih prostorov v različnih objektih, ki so v lasti ministrstev, uradov in drugih državnih ustanov.

98. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Sklep o organizaciji in delovnem področju Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu (Uradni list RS, št. 138/04).

99. člen

Drugi stavek prvega odstavka 14. člena tega zakona začne veljati z naslednjim mandatom.

100. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.